

ถือแบบของบ้านเมืองกำลังถูกรื้อ

วารสาร
สามปกาศ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยวิทยาเขตพิษณุโลก VARAKORN@DPU.AC.TH

พ มพบข้อเขียนที่สร้างความสะเทือนใจอย่างยิ่งจนขอนำบางส่วนมาเผยแพร่ต่อเพื่อให้สังคมได้รับทราบอย่างกว้างขวางขึ้น คุณวันชัย ดัน ได้เขียนเรื่อง "ฆ่าพระไม่จบ" ลงในมติชนรายวัน (3 กรกฎาคม 2548) อย่างประทับใจดังนี้

"ข่าวการสังหาร พระสุพจน์ สุวโจ (ตัวงประเสริฐ) ในสถานปฏิบัติธรรมสวนเมตตาธรรมบ้านหัวงูใน ตำบลสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 17 มิถุนายนที่ผ่านมา

หากเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจจะพอเข้าใจได้ แต่พระสุพจน์ถูกคนร้ายใช้มีดดาบฟันมรณภาพอย่างทารุณในจังหวัดเดียวกับบ้านเกิดของคุณทักษิณ ชินวัตร

คนทั่วไปอาจจะไม่เคยได้ยินชื่อของพระสุพจน์ แต่คนในวงการอนุรักษ์รู้จักท่านเป็นอย่างดีในฐานะพระนักอนุรักษ์และพระนักพัฒนาผู้มีเมตตาธรรมสูงและทำงานอย่างเรียบง่าย อยู่ข้างหลัง

พระสุพจน์จบการศึกษาจากคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ท่านมีใจใฝ่ธรรมมาตั้งแต่เด็ก เมื่อทำงานทดแทนคุณพ่อแม่ ได้ศึกษา และน้องๆ เรียนจบออกมาทำงานแล้ว ท่านจึงได้ตัดสินใจบวชเป็นพระภิกษุที่วัดชลประทานรังสฤษดิ์

หลังจากบวชแล้วพระสุพจน์ได้ไปศึกษาปฏิบัติธรรมหลายแห่งและต่อมาได้ปักหลักเป็นลูกศิษย์ของท่านพุทธทาสในวัดธารน้ำไหล (สวนโมกขพลาราม) อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตลอดเวลาที่อยู่ในสวนโมกข์ พระสุพจน์ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส คอยดูแลงานด้านเอกสาร งานบัญชีของวัด เป็นวิทยากรอบรมธรรมะให้กับเยาวชน จัดตั้งกลุ่มพุทธทาสศึกษา เพื่อศึกษาของงานท่านพุทธทาสอย่างเป็นระบบและเป็นผู้จัดทำหนังสือธรรมะหลายเล่ม

พระสุพจน์ได้จัดทำเว็บไซต์พุทธทาสศึกษาชื่อ www.buddhadasa.org ซึ่งถือว่าเป็นเว็บไซต์ของชาวพุทธที่ทันสมัยมีผู้เข้ามาใช้ประโยชน์จำนวนมาก

ต่อมาในปี พ.ศ.2541 กลุ่มพุทธทาสศึกษาได้โยกย้ายจากสวนโมกข์มาจำพรรษาที่สถานปฏิบัติธรรม สวนเมตตาธรรม อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีผู้บริจาคที่ดินให้เพื่อเผยแพร่แนวทางของท่านพุทธทาสภิกษุ

พระกลุ่มนี้หวังที่จะสร้างสวนเมตตาธรรมให้

เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมสำหรับศาสนิกชนเหมือนกับสวนโมกข์

พระสุพจน์อดีตสัตวแพทย์ใช้ความรู้ที่เรียนมาช่วยดูแลรักษาชาวบ้านและสัตว์เลี้ยงหมา แมว จนเป็นที่รักใคร่ของคนในชุมชนนั้น นอกเหนือจากการใช้เวลาในการปฏิบัติธรรมและทำหนังสือจากการใช้เวลาในการปฏิบัติธรรมและทำหนังสือธรรมะหลายเล่ม อาทิ จดหมายข่าวเสด็จธรรม

แต่ฝันคืนของสวนเมตตาธรรมอันเป็นที่พึ่งป้า 700 ไร่ กลับเป็นที่หมายปองบรรดาผู้มีอิทธิพล บุคคลในเครื่องแบบ และญาตินักการเมืองที่พยายามทำทุกวิถีทางที่จะบุกกรุกป่าที่นั่นเพื่อหวังจะครอบครองเปลี่ยนให้เป็นสวนสัมหากลับได้พระกลุ่มนี้ออกไปได้สำเร็จ"

ค ณวันชัย ดัน ได้อธิบายถึงเหตุการณ์แวดล้อมที่ทำให้พระสุพจน์ถูกฆ่าดังต่อไปนี้

"ทุกวันนี้พื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฝางมีสวนสัมอยู่ถึง 200,000 ไร่ แต่ครั้งหนึ่งของสวนสัมเป็นที่ป่าที่ถูกบุกกรุกโดยกฎหมายเอื้อมือไปไม่ถึง

ที่ผ่านมาบุคคลเหล่านี้ได้ใช้กำลังเข้าป่าตัดฟันต้นไม้แล้ววางทำลายป่าบางส่วนในสวนเมตตาธรรม และยึดเอาไปขายให้กับคนนอกพื้นที่เพื่อปลุกสวนสัมอย่างหน้าตาเฉย

พระสุพจน์และกลุ่มพุทธทาสศึกษาได้พยายามปกป้องผืนป่าจากการถูกบุกทำลายหลายครั้ง แต่ไม่สำเร็จ หลายครั้งที่พระไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดำเนินคดีกับผู้บุกรุก แต่ก็ทำอะไรคนเหล่านี้ไม่ได้ มีหน้าขำยังเหิมเกริมส่งนักเลงบุกเข้ามารุมกระที่บผู้ดูแลสถานปฏิบัติธรรมจนได้รับบาดเจ็บสาหัส

ก่อนเกิดเหตุไม่นาน มาเพียงในเครื่องแบบได้เข้ามาข่มขู่พระสุพจน์และกลุ่มพุทธทาสศึกษาให้เลิกเกี่ยวข้องกับที่ดินและให้ออกนอกพื้นที่โดยเร็วที่สุด มิฉะนั้นจะไม่รับรองความปลอดภัยพร้อมกล่าวทิ้งท้ายว่า

"ถึงแม้เป็นพระก็อย่าคิดว่าจะไม่กล้าทำอะไรรุนแรง" แต่กลุ่มพุทธทาสศึกษาก็ยังยืนหยัดปกป้องพื้นที่สวนป่าปฏิบัติธรรมแห่งนี้ด้วยหัวใจเด็ดเดี่ยว"

ในเย็นวันหนึ่งเหตุการณ์ร้ายก็เกิดขึ้นอย่างหักทลายความมีชัยมีชัยของบ้านเมือง

"เย็นวันที่ 17 มิถุนายนที่ผ่านมา ขณะที่พระสุพจน์กำลังทำงานอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์เตรียมจัดทำเว็บไซต์เรื่อง "จิตวิวัฒน์" ให้คุณหมอประเวศ วะสี ฆาตกรไม่ต่ำกว่าสามคนได้หลอกให้พระสุพจน์ลงมาจากกุฏิ และใช้มีดดาบที่เตรียมมารุมฟันพระสุพจน์อย่างเหี้ยมโหดจนขาดใจตาย ราวกับเป็นคดีฆาตกรรมอำพรางเพื่อให้คน

ทั่วไปเห็นว่าคนร้ายมีความโกรธแค้นผู้ตายมาก่อน จึงลงมือฆ่าด้วยความเด็ดเดี่ยว เพื่อปิดบังเบื้องหลังของการลอบสังหารครั้งนี้

จึงไม่น่าแปลกใจที่ไม่กี่วันต่อมา ตำรวจห้องที่พยายามสรุปสาเหตุการตายว่าเป็นการฆ่ากัน เพราะพระทะเลาะกับชาวบ้านแถวนั้นที่มาตัดไม้จนเกิดความพยายาม

พ่อเมฆของพระสุพจน์เมื่อทราบข่าวเดินทางไปรับศพลูกชายที่โรงพยาบาลด้วยน้ำตาแทบเป็นสายเลือด ไม่เชื่อว่าลูกชายผู้บวชเป็นพระแท้ๆ ยังถูกฆ่าตายได้

13 ปีในชีวิตผ้าเหลืองพระสุพจน์เป็นกำลังสำคัญในการอนุรักษ์ป่า การเผยแพร่พุทธศาสนา ทั้งด้านการพิมพ์และการจัดทำเว็บไซต์

หนังสือเล่มสุดท้ายที่พระสุพจน์จัดรูปเล่มและไม่มีโอกาสได้เห็นคือ หนังสือชุดธรรมนิพนธ์พุทธทาสชื่อ "สวนโมกข์ อุดมคติ ชีวิตและความทรงจำ"

ผู้ ที่มีใจเป็นธรรมทั้งหลายที่ได้อ่านข้อความข้างต้น คงจะรู้สึกเศร้าใจกับความโหดเหี้ยม ชั่วร้ายของผู้วางแผนฆ่าพระสุพจน์ หลายคนคงนึกว่า "ฆ่าพระแบบนี้ต่อไปก็ต้องตกนรกแน่" และก็จะจบลงเพียงแค่นั้น เพราะมันใจว่ากฎที่มาจากความเชื่อของตนจะทำงานของมันเอง และได้เห็นผลแน่นอนในเวลาข้างหน้า

ผมไม่รู้ว่าผู้ลงมือกระทำจะรับผลนั้นหรือไม่ในชาตินี้หรือชาติหน้า แต่ที่มันใจว่ารู้สึกดีถ้ารัฐบาลโดยเฉพาะตัวท่านนายกรัฐมนตรีที่เป็น "เจ้าภาพ" ในเรื่องต่างๆ ไม่ทำอะไรจริงจัง เพื่อให้มีการสอบสวนติดตามคดี หากผู้คิดมาลงโทษแล้วจะมีคดีเช่นนี้เกิดขึ้นอีกมากมาย

ตลอดระยะเวลา 5 ปี ที่ผ่านมามีนักอนุรักษ์และนักพัฒนาตั้งแต่ผู้นำชุมชน ชาวบ้าน นักศึกษาที่ลุกขึ้นมาต่อสู้ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติได้ถูกฆ่าตายไปแล้วไม่ต่ำกว่า 20 คน รวมถึงคุณเจริญ วัตอักษร ประธานกลุ่มรักษ์ที่ถ้ำน่องนอก โดยมีพระสุพจน์เป็นรายล่าสุด

บางคนอาจจับผู้ฆ่าได้ แต่ก็ไม่สามารถสาวไปถึงผู้จ้างวานได้ คิดส่วนใหญ่ไม่สามารถแม้แต่จับฆาตกรได้ คนคิดขโมยของนอนหลับในสังคม โดยมีแรงคุ้มกันจากผู้มีอำนาจจนตำรวจไม่กล้าไปแตะคดีของพระสุพจน์ สุวโจ กำลังจะเจ็บหายไ้โดยตำรวจสรุปว่าถูกฆ่า "เพราะทะเลาะกับชาวบ้านแถวนั้นที่มาตัดไม้จนเกิดความพยายาม"

บ้านเมืองเราจะจบกันง่าย ๆ โดยยอมให้มีคนกลุ่มหนึ่งมาซื้อข้ออ้างของบ้านเมืองเรที่พยายามรักษาขึ้นมาด้วยเลือดเนื้อยาวนานไปง่าย ๆ อย่างนี้หรือครับ